

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΥΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν Ἀθήναις φρ. 13 — 'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Γραφεῖον 'Εν τῷ Ξενοδοχείῳ Ἀττικῆς, Δωμ. 1. Ἀνοικτὸν ἀπὸ τῆς 10—12 π.μ.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΜΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗ.

Αἱ ἐνέργειαι τοῦ σχολαστικωτέρου τῶν διπλωματῶν, οὐς εἶδεν ἡ ὑφήλιος, ἐστέφθησαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

Τὸ ζήτημά μας ἐπὶ τέλους ἔγεινεν ἐπιστήμη, διὰ τὴν σπουδὴν τῆς ὁποίας ἡ Εὐρώπη ἀπεφάσισε νὰ σταλοῦν ἐπὶ τούτῳ ἐπιστήμονες — ὄχι διπλωμάται — ἵνα σπουδάσουν ἐπιτοπίως τὸ ζήτημα τοῦ κ. Δηλιγιάννη.

Καὶ ἐπειδὴ αἱ ἐπιστῆμαι εἶνε ἀτελεύτητοι, ἀτελεύτητον θὰ εἶναι καὶ τὸ ζήτημα.

Ἐξ ἔθνικῆς φιλοτιμίας πρέπει νὰ προσθέσωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν νέαν αὐτὴν ἔδραν εἰς τὸ Πανεπιστήμιόν μας.

Παρακαλοῦμεν ἐπομένως τὸν κ. Αὐγερινὸν νὰ διορίσῃ καθηγητὴν εἰς τὴν νεοσύστατον ἔδραν τὸν κ. Δηλιγιάννην.

Διάδοχον δὲ τοῦ κ. Δηλιγιάννη εἰς τὴν θέσιν ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ διορίσῃ τὸν κ. Κρέμον.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Λέγεται ὅτι ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν φόβου ὁ δεινότερος μαθηματικὸς δὲν μπορεῖ νὰ κάμῃ οὔτε μίαν πρόσθεσιν.

Κίνδυνος λοιπὸν ἐπίκειται μήπως καὶ ὁ κ. Κουμουندούρος, ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ φόβου τῆς πτώσεώς του εὐρισκόμενος, πηγαίων νὰ κάμῃ πρόσθεσιν, κάμῃ ἀφαιρέσεις.

Ἡ συγγραφικὴ ἐν Ἀθήναις ἔκαμε πολὺ ὑψηλὰ βήματα. Μετὰ τὸ ἐν τῇ Ἑστίᾳ ἄρθρον τῆς Βασιλίσσης, εἴχομεν ποίημα τοῦ κ. Σκουλοῦδῃ ἐν τῷ Παρθενῶνι.

Πληροφορούμεθα δὲ ὅτι προσεχῶς θέλουσιν γράψαι τὰ ἐξῆς ὑψηλὰ πρόσωπα περὶ τῶν ἐξῆς ὑψηλῶν θεμάτων:

Ὁ κ. Χαδζηπέτρος, *Περὶ διαχειρίσεως ἀνακτόρων.*

Ὁ κ. Πάνος Κολοκοτρώνης, *κωμῳδίαν, ὑπὸ τὸν τίτλον Πῶς τελειώνει πέντε μηνῶν διπλωματία εἰς ἓνα ἄρραβῶνα.*

Ὁ κ. Τσιγγῆρος, *Περὶ συνομολογήσεως κερδοσκοπικῶν δαείων διὰ συνεταιρισμοῦ καὶ κολυγῶν.*

Ὁ κ. Ψύχας, *Περὶ μετασχηματισμοῦ τῶν νερῶν τοῦ δήμου εἰς ἀσύδοτα ὑποβρύχια.*

Ὁ κ. Νεγροπόντης, *Περὶ εὐγλωττίας, σιτηρῶν, Γλάστρων καὶ ἀχύρων.*

Εἷς τρικουπικὸς ὠμίλει μετ' ἀγανακτήσεως περὶ τῆς Ἀ' Εφημερίδος διότι ἐζήτει ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸν κ. Τρικούπην ἐν ἄρθρον δημοσιευθὲν ἐν τῷ Ἀνατολικῷ Κήρυκι Κωνσταντινουπόλεως.

Μεταξὺ ἄλλων ἔλεγεν :

— Αἱ ἐφημερίδες; πρέπει νὰ ἴστανται ὑψηλὰ!

— Καὶ τότε, ἐρωτᾷ ἕτερος μετ' ἀπορίας, πῶς θὰ τῆς διαβάζουμε;

Ὁ κ. Θαλασσινὸς (Τερνῶ) ἀναχωρεῖ, ὡς μαθητόμενος, ἀφοῦ συνδιήλαξε ὅλον τὸ ἀθηναϊκὸν Ἀι-Λάιφ ὑπὲρ τῆς ἰδέας ὅτι δύναται γαρσίᾳ ὦν νὰ προσκαλῆ οἰκογενείας.

Τὸ ἄστρον τοῦ κ. Θαλασσινοῦ ἐν Ἀθήναις ἦτο χρυσοῦν καὶ διὰ τοῦτο εἰς ὅλα τὸν νῆδύσεν.

Βισέβαλεν ὡς ξένος καὶ φαύγει ὡς ἐγγχώριος.

Αὐτὰ ἔχουν οἱ κατακτηταί.

Ἐπὶ τέλους οἱ φοιτηταὶ τῆς ἰατρικῆς σχολῆς θ' ἀκούσωσι καὶ αὐτοὶ τὰ πρῶτα στοιχεῖα δαρβινισμοῦ, ἀφοῦ ἐν Εὐρώπῃ ἀπὸ δεκαπενταετίας ἤδη ἐχάλασε κόσμος περὶ τὴν θεωρίαν τῆς ἐξελιξέως.

Καὶ αὐτὸ τὸ ὀφείλουσιν εἰς τὴν ἀληθῆ παιδείαν καὶ τὸν φιλοπρόοδον ζῆλον τοῦ καθηγητοῦ τῆς φυσιολογίας κ. Ζωχίου.

Ἐπειδὴ συνήθως οἱ νεοκράται εἶναι ἀμαθεῖς ἄνθρωποι νομίζουσι ὅτι ἡ ὑπηρεσία των εἶναι νὰ κρατοῦν τὸ νερὸν καὶ νὰ στεροῦν οὕτω ὕδατος πολλὰς οἰκίας καὶ ξενοδοχεῖα.

Παρακαλοῦμεν λοιπὸν τὸν κ. Δήμαρχον νὰ ἀλλάξῃ τὸ ὄνομα των καὶ νὰ τοὺς βαπτίσῃ χεροχύτας.